

ikke staa i en særlig Stilling overfor de andre Medlemmer af Finansudvalget angaaende denne Sag, som vi ønskede gennemført af saglige Grunde. Det var imidlertid ikke derfor, at jeg begærede Ordet; det var i Anledning af, at jeg har optaget Ændringsforslaget under Nr. 100. Min Foranledning dertil var, at den højtærede Kultusminister efter min Opfattelse ikke udtrykte sig ganske korrekt. Den højtærede Kultusminister sagde, at han kunde tage Ændringsforslaget tilbage i Forventning om at faa Finansudvalgets Billigelse af et Løntillæg til dem, der have under 2,000 Kr. i Løn. Dette er ikke ganske rigtigt. Nej, det, den højtærede Kultusminister kan vente, gaar noget videre. Det, den højtærede Kultusminister maa anse sig for berettiget til, er at optræde overfor de under hans Ministerium sorterende Funktionærer og Tjenestemænd i det hele paa samme Maade som overfor Polyteknisk Lærestalts Tjenestemænd, nemlig saaledes, at der gives Løntillæg til alle dem, hvis Løn, plus et Løntillæg af indtil 20 pCt., ikke tilsammen udgør mere end 2,400 Kr. Altsaa, hvis en Tjenestemand har 2,200 Kr. i Løn, er han ikke afskaaren fra at faa Løntillæg, han kan vel ikke faa 20 pCt. Løntillæg, men 200 Kr. Løntillæg. Den, der har 2,300 Kr. i Løn, kan ligeledes faa et Løntillæg paa 100 Kr., altsaa ogsaa nogle, der have over 2,000 Kr. i Løn, kunne faa Løntillæg, kun maa Lønning og Løntillæg tilsammen ikke overstige 2,400 Kr.

Jeg kunde efter disse Bemærkninger tage Ændringsforslaget tilbage for mit Vedkommende, men det er dog, for at den højtærede Kultusminister kan være sikker i sin Sag, nødvendigt, at dette bekræftes af den ærede Ordfører, og derfor maa jeg endnu opretholde Forslaget.

P. Munch: Jeg har bedt om Ordet for at lægge et Ord ind til Fordel for en Bevilling, som er foreslaaet af 6 Medlemmer af Udvalget med Hensyn til Folkeuniversitetet. Jeg havde egentlig tænkt, at jeg ikke behøvede det i Aften, og jeg havde tænkt mig, at det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) vilde have rejst sig her for at takke de 6 Medlemmer af Udvalget, som have stillet det paagældende Ændringsforslag. Det, de 6 Medlemmer af Udvalget have gjort, er jo nemlig at følge den Opfordring, som det ærede Medlem fra Vinderup ved anden Behandling saa varmt og indtrængende og med saa mange gode Grunde lagde det ærede Udvalg paa Sinde. Jeg

havde altsaa tænkt, at det ærede Medlem vilde have taget Ordet for at støtte disse 6 Udvalgsmedlemmer, og hvis dette havde været Tilfældet, havde jeg ikke behøvet at sige noget, thi jeg er ganske klar over, at paa de Medlemmer her i Salen, der staa vakkende overfor dette Spørgsmaal, vil en mild og blid Formaning fra det ærede Medlem fra Vinderup virke meget mere overbevisende og meget mere dragende end de Ord, jeg kan sige med Hensyn til dette Spørgsmaal. Nu ser jeg imidlertid, at der er Udsigt til, at det ærede Medlem skuffer mig i Aften. Han har foreløbig ikke taget Ordet for at anbefale dette Forslag, og derfor bliver jeg nødt til at gøre mit bedste, selv om jeg ikke tør haabe at opnaa saa store Resultater, som det ærede Medlem vistnok kunde have opnaaet.

Den højtærede Kultusminister har for et Øjeblik siden omtalt dette Spørgsmaal. Ærede Medlemmer ville vide, at Kultusministeren er Tilhænger af denne Bevilling. Han udtalte det meget stærkt ved anden Behandling, og han gentog her i Aften, at han saglig set ønsker denne Bevilling opretholdt. Ikke desto mindre havde han tilraadet at lade Sagen hvile, ikke at rejse Strid om Sagen, ikke at gøre den til et Kampspørgsmaal. Jeg kan ikke forstå, hvorledes vi gøre denne Sag til Kampspørgsmaal, fordi vi stille Forslaget her ved tredje Behandling. Hvad var det, der skete ved anden Behandling? Det var det ret usædvanlige, at til Trods for, at hele Finansudvalget var gaaet med til at stryge denne Bevilling, blev der stemt for den saaledes her i Tinget, at der efter den Optælling, som fandt Sted, kun var, jeg tror, en 10—12 Stemmers Forskel, og de Stemmer, som bleve afgivne til Fordel for Forslaget, vare Stemmer fra alle forskellige Lejre. Jeg tror ikke, der er et eneste Parti her i Salen, som var repræsenteret paa det Tidspunkt, da Afstemningen fandt Sted, der ikke afgav en eller flere Stemmer for Forslaget. Det synes mig derfor, at det havde været meget naturligt, om Finansudvalget bagefter havde taget Sagen op ud fra det Synspunkt, at til Trods for Finansudvalgets Autoritet i en Sag af denne Karakter, havde der vist sig saa stærk og saa ublandet Stemning for den her i Tinget, at der var megen Grund til at overveje, om man ikke skulde søge at føre Sagen igennem ved tredje Behandling. Der var jo, hvis en Del af Finansudvalgets Medlemmer blot sluttede sig til Ønsket derom, Grund til at tro, at der saa vilde blive et Flertal derfor her i Salen i Dag,